

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

IX. évfolyam 4. szám

2013. december

**Áldott karácsonyi
ünnepet
és sikerekben gazdag
új évet kívánunk!**

Kacsó Sándor **Advent a lágerben**

*Ó, gyere be, kicsi Jézus,
Ó gyere be, béke,
Hajszolt lelkem hajlékába,
Fáradt lábam, hajlott hátam
Bús Betlehemébe.*

*Nagyon rossz a világ most itt,
Zárva ajtó, ablak,
Mindhiába kopogtatnál,
Előkelőbb lakásokban
Aligha fogadnak.*

*Nem is nagyon hiszem, hogy jobb
Szállásod akadna,
Mint ez az én fáradt testem
Karácsonyi békét váró
Rozzant istállója.*

*Igaz, itt az idegenben
Elhagyatott, árva,
Kóbor kutyák vonítanak rá,
S hosszú puskák, szöges drótok
Állnak ajtajába.*

*Igaz, búval vert födelét
Komisz szél cibálja,
S nincsen semmi, semmi fény már
Hideg éjbe vakon néző
Két kis ablakába.*

*De az alázat szalmáját
Hintettem a földre,
S meleg párát lehel majd Rád
Tűrelmességem számara,
Jámborságom ökre.*

*Gyere bé hát, kicsi Jézus,
Karácsonyi béke!
Rozzant testem kis ablakán
Hadd tekintsen ki az öröm
Meleg lámpafénye.*

Minden jót az új esztendőben!

Az ember már csak olyan lény, hogy a holnaptól mindig a szebbet és a jobbat várja. Magam sem vagyok ezzel másként, ráadásul vallom, hogy a bizalom és a remény erőt kölcsönöz az embereknek az útkereséséhez, a cselekvéshez.

Vannak azonban az ember életében olyan pillanatok, amikor nehezen találja meg a remény és a bizalom fonalát, a kapaszkodót ahhoz, hogy a kilábalás útjára lépessen. Lapunkban az elmúlt hónapokban többször is szóltunk arról, mennyire fontos számunkra, hogy működő iskoláink vannak, de rámutattunk arra is, működtetésük egyre nehezebb, egyre nagyobb erőfeszítéseket igényel biztosítani, hogy gyermekeink szülőfalujukban, a megszokott környezetükben tanulhassanak. A csökkenő diáklétszám az alkalmazott normatív támogatás – „fejkvóta” – következtében automatikusan a támogatás összegének csökkenésével járt, holott a fenntartási költségek – gáz-, víz-, villanyáram-szolgáltatás és hasonlók – folyamatosan nőttek. Minthogy országos jelenségről van, bízunk abban, hogy az oktatási tárca vezetői és a parlament is olyan megoldásokat keres – például a finanszírozási rendszer átalakítása, amiről lehetséges megoldásként maga a miniszter

is beszélt -, amelyek által megmaradhatnak a vidéki kisiskolák, illetve a teljes szervezetségű, de kevés diáklétszámú oktatási intézmények. Sajnos, nem ez történt, keletlen karácsonyi ajándékkal lepte meg a parlament december eleji szavazásával a településeket – és az iskolájukért aggódó pedagógusokat, szülőket és tanulókat: úgy határozták meg a minimális diáklétszámot egy-egy osztály megnyitásához és működtetéséhez, hogy az 1-4. osztályos kisiskolákba legalább 50, a teljes szervezetségűbe pedig minimum 110 tanulónak kell járnia ahhoz, hogy önkormányzati hatáskörben maradjon az iskoláról a döntés joga. Ha kevesebb a diák, csak a minisztérium külön engedélyével működhet tovább az oktatási intézmény. Aki ismeri a csütörtöki iskolákban kialakult viszonyokat, tudja, nálunk az utóbbi helyzet állt elő, vagyis: iskoláink fennmaradása a minisztérium jóakaratótól fog függeni.

Bízni és reménykedni kell, hogy kiutat találjunk. A törvénymódosítás csak 2015-ben lép hatályba, addig saját kezünkben van iskoláink sorsa. Hiszem, hogy összefogással – falunk lakóival és a szomszédos falvakkal közösen keresve a megoldást – megtaláljuk a megoldást, még ha nehéz lesz is.

Lapunkban gyakran írtunk az európai

uniós pályázatokról, hiszen falunkban az elmúlt években csaknem 3,5 millió eurós beruházást, fejlesztést valósítottunk meg a különböző alapokból elnyert pénzből. Ugyanakkor országosan a támogatások merítése rendkívül alacsony. Bízunk hát abban, hogy újabb és újabb pályázati lehetőségekkel próbál segíteni a helyzeten a kormány, s akkor 2012 után mi is benyújthatjuk újra óvodánk teljes felújításának a tervzetét. Nem írtak ki ilyen pályázatot, s mert végéhez közeledik a 2007-2013-as programozási időszak, alighanem egy rövidebb szünet következik, amíg beindul az új, a 2014-2020-as költségvetési időszak. De bízunk kell, hogy cselekvőképeseink legyenek: ez esetben a remény forrása a Környezetvédelmi Alap lehet, merthogy annak pályázatait nem függenek össze az uniós programozási időszakokkal, ott írhatnak ki olyan pályázatot, amely által elérhetjük célunk: óvodánk teljes felújítását.

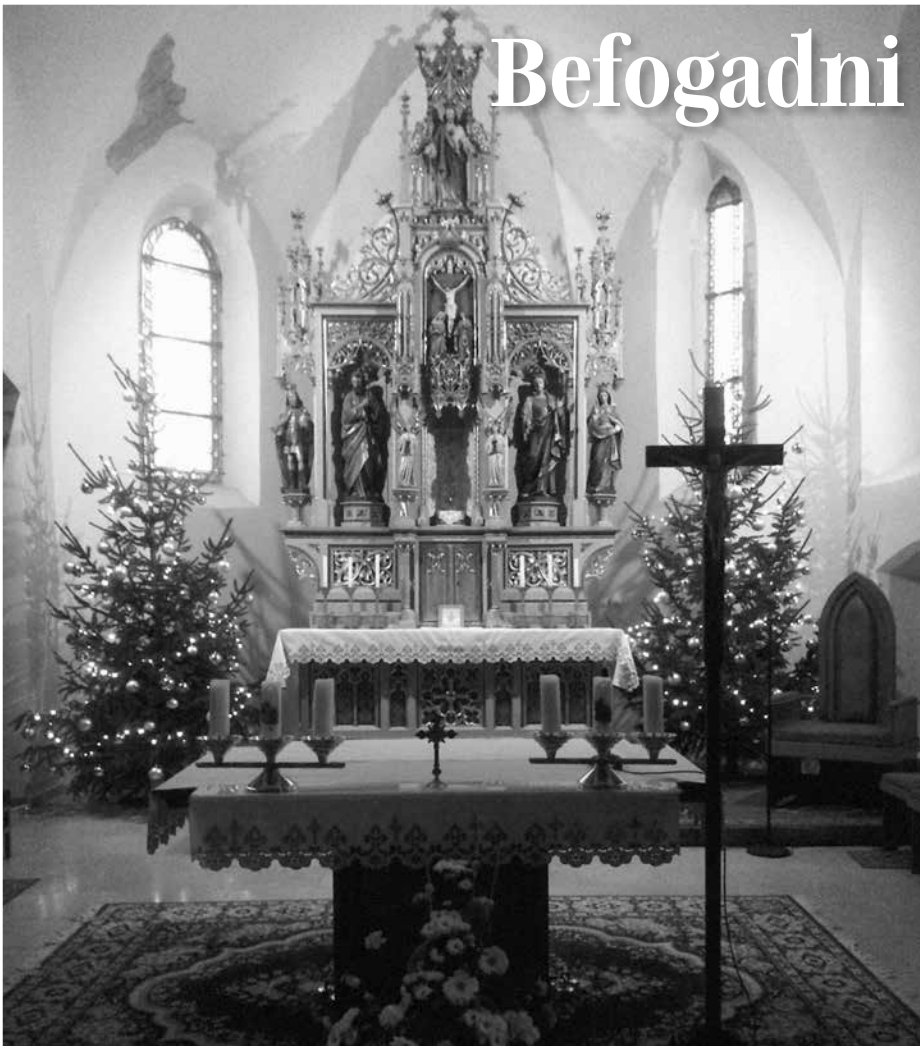
Hinni, remélni kell a szebb, jobb holnapban! Falunk lakossága éveken át joggal várta el a helyi képviselőtestülettől, hogy tesz valamit az úgynevezett öreg iskoláért, hogy megmenti az omladozó épületet és megszüpítve hasznossá teszi a falu számára. Évek sokaságába telt, amíg végül sikerült megszerezni az épület tulajdonjogát, s bár az egészségügyi minisztérium nem járult hozzá, hogy a polgármesteri hivatal szándékai szerint egészségügyi központot alakíthassunk ott ki, az épület megújult. Igaz, nem a falu tulajdonaként és beruházásával, de az épület megújult, s immár nem a „szégyene”, hanem éppenséggel büszkesége, az egyik leglátványosabb létesítménye a község központjának. Vállalkozói inkubátorház lett, s én hiszem, hogy sok helyi és szűkebb régióknak, a Felső-Csallóköz fiataljának, kezdő vállalkozójának ad majd otthont, tanácsokat, segítséget, és ez által – bízunk benne – a megmentett öreg iskola új funkciót kapott épülete hozzájárulhat működő iskolánk megmentéséhez is.

Bízunk és reménykedjünk!

Minden jót az új esztendőben!

Óry Péter polgármester

Befogadni

Jézust...

Kedves csallóközcsütörtöki lakók, szeretett testvéreim!

A Hit éve, amelyet még nyugalmazott XVI. Benedek pápa hirdetett meg, és amelyet Krisztus Király ünnepén fejeztünk be, azért volt, hogy megerősödjünk a hitünkben és abban az elhatározásban, hogy a mi Urunkat kövessük életünk útján. A keresztény ember számára a legfontosabb képesség, hogy a földi javakat meg tudja osztani másokkal. Karácsony az az időszak, amikor emlékezünk arra, hogy Jézus kisgyermekként született erre a földre. Az ünnepek alatt próbálunk kedvesek lenni embertársainkkal, apró ajándékokkal szerzünk egymásnak örömet. Karácsony tehát az ajándékozás ünnepe is. A legnagyobb ajándék azonban az, ha meg tudjuk osztani a földi javakat a rászorulókkal, akik segítséget szenvednek. Ferenc pápa is sok kijelentésében buzdít erre – segíteni a rászorulókon, együtt érezni a szegényekkel. Csak így lehetünk jobb em-

berek és jobb keresztények. Mert az igaz keresztény jele? Az, hogy szívében magát Jézus Krisztust hordozza. Ezzel kapcsolatban nagyon megérintett egy karácsonyi történet, amelyet szeretnék most veletek megosztani:

„Egyszer régen egy távoli országban élt egy álmódzó fiatalember. Arról álmódzott, hogy egyszer nagyon okos lesz. Történt egyszer, hogy miközben álmódzott, egy új csillagot fedezett fel. Ez az új csillag a legfényesebb - gondolta, ez jelezte számára az új király születését. Szerette volna felajánlani szolgálatait az új királynak. Útra kelt hát, hogy megkeresse. Miközben a csillag vezette, azon gondolkodott, mivel ajándékozhatja meg az új királyt. Nem volt egyebe, csak egy udvari bolondok által hordott sapka, egy csengettyűje és egy virágszála. Úgy gondolta, mindez jó lesz ajándékba az új királynak. Útnak indult hát. Első éjszakáját egy szegényes kunyhóban töltötte. Itt egy béna gyermeket talált, aki sírt, mert nem

tudott játszani a többi gyermekkel. Neki ajándékozta hát udvari bolond sapkáját, mert úgy látta, neki nagyobb szüksége van rá, mint a királynak. A gyerek fejére tette a sapkát, és boldogan elmosolyodott. Ez a pillanat a fiúnak felért egy köszönettel. A második éjszakán a csillag egy gyönyörű palotába vezette. Itt egy vak gyermek lakott, s mert nem játszhatott a többiekkel, sírt. A gyerekeknek ajándékozta csengettyűjét. S miután a harangjáték megszólalt, a gyermek boldogan felnevetett. A fiúnak ez ismét felért egy köszönettel. A harmadik éjszaka a csillag egy kastélyba vezette. Itt egy süket gyermek várta. Ő is sírt, mert nem tudott játszani a többi gyerekkel. Neki a virágot ajándékozta oda, és ő is boldogan mosolygott, miután a kezébe vette. A fiú ismét nagyon boldog volt. Ekkor már mindenét szétszította, így nem maradt, amit a királynak ajándékozhatott volna. Jobb lesz, ha visszafordulok – gondolta. Mikor azonban felnézett az égre, úgy tűnt neki, a csillag talán még fényesebben ragyog, mint valaha. Ekkor egy utat látott a mező közepén, amely egy istállóhoz vezetett. Az istálló előtt találkozott a három királlyal és a pásztorokkal. Ők is az új királyt keresték, aki a jászolban feküdt, mint újszülött. Mária segélykérőn rájuk pillantott. József az állatokat etette, a többiek az ajándékokat tartották. Mária nem tudta hova tenni kisdédét, ezért a fiú karjaiba tette. Ekkor világosodott meg a fiú számára, hogy nem véletlenül osztotta szét ajándékait, az udvaribolond-sapkát, a csengettyűjét és a virágot, mert így vált befogadóvá az isteni bölcsességre.

A történet tanulsága, hogy csak akkor tudjuk befogadni szívünkbe Jézust, ha sikerül megszabadulni a földi javakhoz való ragaszkodástól és a háttérbe tudjuk szorítani saját énünket.”

E történet szellemében kívánok mindenkinek áldott és békés karácsonyt, és hívom Önöket templomunkba, hogy találjunk közösen időt Jézus születésének megünneplésére a közös szentmisék alkalmával.

Masicza Róbert plébános

Milyen volt a búcsúzó év képviselőink szerint?

Az évek fordulói mindig jó alkalmak arra, hogy az emberek visszatekintsenek az elmúlt hónapok eseményeire, egyúttal megfogalmazzák, mit is várnak az új esztendőktől. Szerkesztőségünk úgy döntött, három rövidke kérdéssel lehetőséget ad helyi képviselőinknek, osszák meg nézeteiket, véleményüket falunk lakosságával, hiszen a „nagypolitika” döntésein túl az ő munkájuk is hatással van kisközösségünk életére. Válaszaikból állítottunk össze olvasóinknak egy csokorralót, bízva abban, hogy a közelgő ünnepek alatt vagy között gondolatébresztő olvasmánnyal tudunk szolgálni. Íme hát a kérdések és a válaszok:

- Milyennek ítéli meg az éppen búcsúzó évet, mi az – pozitív és negatív értelemben egyaránt –, ami elvárásai szerint alakult vagy változatlan maradt a község és egyéni életében?

Németh Róbert: Lehet, túlzóak voltak elvárásaim, ezért beszélek csalódással az ország gazdasági helyzetének alakulásával kapcsolatban. Igaz, a nagy számok tükrében még mindig a gazdaság bővüléséről beszélhetünk, de üteme csökkenő tendenciát mutat, ez pedig azt eredményezi – s ez törvényszerű –, hogy az emberek életére szinte nincs semmilyen pozitív hatása. Nincsenek új munkahelyek, alig nőnek a bérek, s hadd ne soroljam. Ugyanakkor sok gazdasági elemzővel egyetértve én is úgy látom, a kormány és a parlament év végi döntései nem javítják, hanem éppenséggel rontják a vállalkozói környezetet, az pedig a közeljövőt tekintve sem kecsegtet semmi jóval.

Tomanovič Rita: A 2013-as a korábbiakhoz hasonlóan eseménydús, pörgős volt. Sajnos rohanó világban élünk, egyre kevesebb időnk jut egymásra, az embereket gazdasági és szociális gondjaik kötik le. Ugyanakkor községünkben nem volt olyan hónap ebben az évben sem, hogy ne

vehettünk volna részt valamilyen közösségi rendezvényen, vagy baráti-családi összejövetelen. Sok volt a kerek évforduló, amelyekről kellőképpen megemlékeztünk, ez viszont jó. Családom életében a legnagyobb boldogságot első unokánk megszületése hozta a búcsúzó évben.

Nagy Anaklét: Ahogy mondani szokás, „hideget-meleget” is hozott a búcsúzó esztendő, ami nemcsak rám vonatkozik, baráti, ismeretségi köröm is ezt élte meg. Nekem egészségi gondjaim voltak, másoknak munkahelyi, megint másoknak éppenséggel megélhetésiek. Összességében mégis pozitívan értékelem a múlt évet, ami elsősorban abból fakad, hogy az általam vezetett Csallóközségetörténelmi Önkéntes Tűzoltó Testület méltóképpen tudta megünnepelni kerek évfordulóját, ráadásul az ünnepséggel párhuzamosan falunk központja is megszépült a felújított Szent Flórián-szobor és a köré kialakított parkocska által.

Puss Lajos: A 2008-ban kirobbant válság óta minden évben abban bízunk, hogy már elértük a mélypontot, s onnét már csak felfelé vezethet az út. A 2013-as év is ilyen volt: én őszintén hittem, hogy az erős mandátummal rendelkező kormány hatékony intézkedésekkel rukkol elő, s elindulhatunk felfelé a lejtőn. Nem ez történt, lassul a gazdaság fejlődése, stagnál a munkanélküliség, romlik az emberek közérzete. Sajnos, azt hiszem, jogos minden megfogalmazott panasz.

Kállay Károly: Az ember mindig jobbat vár, s nincs ez másként ezekben a napokban sem, hiszen nemcsak az óévet búcsúztatjuk, hanem készülünk az újra, a vélhetően szebb évre. Tény azonban, hogy a válság továbbra is szorítja Európát, benne Szlovákiát és a mi falunkat is. Ennél is sajnálatosabb, hogy az ország költségvetésének az alakulása azt sejteti, nem a búcsúzó 2013-as esztendő volt az utolsó válságos év. Stagnál az ország gazdasága, nem javul

a szociális helyzet, alacsonyok a bérek, nő az infláció, a félelem a munkahely elvesztésétől, ami negatívan hat a lakosság közhangulatára. Marad a bizakodás a szebb jövőben.

Veréb Erzsébet: Nem úgy alakultak a búcsúzó évben az események, ahogy én azt vártam, sőt, talán úgy is fogalmazhatnék, hogy nem hozott semmi jót 2013, s ha mégis, csak nagyon keveset. Számomra különösen fájdalmas látni, hogy egyre szegényebbek és kiszolgáltatottabbak a családok, illetve tudni, hogy kilátásaik sem jók. A kormányzó erők az ígért biztonság helyett a teljes bizonytalanságot nyújtják. A helyi önkormányzat is egyre kevesebb pénzből kénytelen gazdálkodni. Ez esetben legfeljebb az a pozitívum, hogy nem adósodott el a község, talpon maradtunk sok más – esetenként szomszédos – településsel ellentétben.

Kiss Ferenc: Az elmúlt év sem hozta el a Kánaánt, sem az emberek, sem az állam és községünk életében. Számomra mégis a legnagyobb csalódást a megyei választás hozta, amely bebizonyította, az emberek közömbössé váltak a politika iránt, és nem járultak az urnákhoz. Elkészerítő volt látni, hogy megint csak a hatalmon lévő politikai erők által támogatott emberek profitáltak ebből a választói közömbösségből. A tanulság? Úgy nem lehet változtatni sorsunkon, hogy nem élünk alkotmányos jogainkkal! Ugyanakkor a falu a szűkülő körülmények között is tette a magáét, s összefogva civil szervezetekkel, önzetlen emberekkel, a fejlődés útján maradt – hogy mást ne mondjak, megszépült a falu központja a felújított szoborral és a parkkal, s az Óvoda utcai vízvezetést is meg tudtuk oldani.

- Milyen változásokat, eseményeket tart említésre méltónak a falu, Csallóközségetörténelmi életében, s mi az, ami az Ön szempontjából méltánytalanul nem kapott kellő figyelmet?

Németh Róbert: A faluban az óvoda felújításán kívül sikerült elérnünk céljainkat, külön öröm számomra, hogy méltóképpen tudtuk megünnepelni tűzoltóink jeles évfordulóját, s ennek emléket is állítani a felújított Szent Flórián-szoborral és a körülötte kiépített parkkal. És arra is büszke vagyok, hogy sikerült felújítani kultúrházunk tetőszerkezetét és megszüpíteni kistermét. Csak remélni merem, hogy ezt a munkát folytatni tudjuk.

Tomanovič Rita: Lehet, hogy a sikeres kis változásokat nem értékeli kellőképpen az emberek, pedig olykor többet jelenthetnek a falu életében, mint a nehézkes és hosszadalmas, ráadásul nagy anyagi terhekkel járó beruházások. Mindenesetre: az utóbbira a falunak nincs lehetősége. Amire viszont nagy szükség lenne falunkban, az egy orvosi rendelő és gyógyszerár kialakítása. Bízunk a jövőben!

Nagy Anaklét: Válságos időköt élünk, nemcsak az állam szegény, a községi költségvetés is pengeélen táncol. Ennek fényében nem hiszem, hogy bármit is elmulasztottunk volna, lassan épül, szépül falunk, sőt, ha kellett – mint a „nagy víz” után – pluszberuházást is megvalósítottunk az Óvoda utcai árokrendszer kiépítésével.

Puss Lajos: A körültekintő költségvetési gazdálkodásnak köszönhetően falunkban talán jobb a helyzet, mint országosan, továbbra is gazdagodunk: megszüpült a faluközpont, fejlesztettük a sírkertet, a stadiont. Amit fájlok, hogy az óvodát és a kultúrházat nem sikerült felújítanunk, de talán jövőre erre is lesznek megfelelő pályázatok, s aztán elmondhatjuk, „ami késik, nem múlik”.

Kállay Károly: Nehéz körülmények között dolgozott a községi hivatal és a képviselőtestület, a költségvetési terv betartása érdekében kiadáscsökkentő intézkedéseket kellett hoznunk úgy, hogy a polgároknak nyújtott szolgáltatások színvonala ne csökkenjen. Az ország számtalan települése került olyan helyzetbe, hogy gazdaságilag ellehetetlenült, s bizony, csak a közszolgáltatások szűkítése által tudott talpon maradni – ez ránk nem vonatkozik. Ami a leginkább hiányzik falunknak, az a nagyobb beruházások lehetősége, mert itt

lenne az ideje az óvoda, a kultúrház és a közvilágítás teljes felújításának is.

Veréb Erzsébet: Ellentmondások viaskodnak bennem a kérdés kapcsán: a nehézségek ellenére épül, szépül a falu – a központja, a sírkertje, a stadionja, látványos az öreg iskola felújítása -, ellenben a szívem csücske lenne a kultúrház, hogy legyen szellemi otthona falunknak – de arra nem írtak ki pályázatot, nincs hát pénz. Rengeteg szép rendezvényünk is volt, ellenben sorban maradnak el a korábban nagyszerű bálok, vagyis az embereknek nincs pénzüik, idejük a felszabadult szórakozásra, s ez nem jó.

Kiss Ferenc: Az előző kérdésre válaszolva már szoltam néhány sikeres akcióról, sajnos, nagyobb beruházásokat az általános gazdasági helyzet nem tesz lehetővé, ezt minden gondolkodó ember megérti. Szeretnék viszont a Hírnök hasábjain közzémondani a falu lakosságának a türelemért, és elnézést kérni a kellemetlenségeikért, amelyeket az öreg iskola felújítása miatt szenvedtek el. Úgy gondolom azonban, a felújítással sikerült visszaadni az épületnek az őt megillető patinát. Egyben szeretném bejelenteni, hogy a MÉREY Polgári Társulás februárban tervezi a vállalkozói inkubátorház megnyitását, és várja azok jelentkezését, akik szeretnék igénybe venni szolgáltatásait. Remélem, az erőfeszítések meghozzák gyümölcsüket, és segíteni tudunk a helyi vállalkozások fejlődésében.

- Az idei év tapasztalatai alapján mit vár az új esztendőtl, illetve mit kíván a falu lakosságának és családjának, önmagának az új esztendőben?

Németh Róbert: Nem vagyok túlságosan optimista a jövőt illetően, főleg az ország gazdasági kilátásait tartom siralmasnak. Ennek ellenére – vagy éppen ezért – alapvetően egyéni boldogulást kívánok polgártársaimnak, azt, hogy az új év hozzon nekik lelki békét és sikereket.

Tomanovič Rita: Boldog, békés új esztendőt kívánok szeretteimnek, barátaimnak, közeli és távolabbi ismerőseimnek és falunk minden lakosának. Természetesen a legfontosabbat sem hagyhatom ki, a jó egészséget. Higgyék el, nem el-

csépelte frázis, hogy a legfontosabb dolog az egészség.

Nagy Anaklét: A 2014-es évre azt kívánom mindenkinek, hogy legyen erejük és kitartásuk céljaik eléréséhez, s hogy a terveiket, vágyaikat elérjék! Vagyis ahogy őseink fogalmaztak: bort, búzát, békességet!

Puss Lajos: Szlovákia gazdasága nyitott – ez néha jó, máskor meg nem az. Én abban bízom, hogy 2014-ben a jó oldala mutatkozik meg ennek a helyzetnek, hogy Európa nagy gazdaságai lendületbe jönnek, s húzzák majd magukkal Szlovákiát is – ami nemcsak a makrogazdaságnak segít majd, hanem lecsapódik a társadalomban is, azaz javul az emberek életminősége. Ezt kívánom falunk lakosságának, és még jó egészséget mindenkinek! Mert ahogy mondani szokták: ha egészség van, minden más baj orvosolható.

Kállay Károly: Hiszem, hogy sikerül megtartanunk a polgárainknak nyújtott szolgáltatások minőségét, s remélem, a jelzett beruházások egy részét is meg tudjuk valósítani. Ezen felül kívánok mindenkinek egyéni és munkasikereket, boldogságot és békességet az új évben.

Veréb Erzsébet: Optimizmust kívánok lakosságunknak, olyan közérzetet, amely által újra kinyílnak az emberi szívek, és megtaláljuk polgártársaimmal együtt az egymáshoz vezető utat. Járulékként kívánok mindez mellé sok jó egészséget és boldogságot, békességet.

Kiss Ferenc: Én úgy látom, a politikusokat csak addig érdeklik a polgárok, amíg szavazataikra számítanak. Tehát mi az új évben is csak magunkra számíthatunk, s jó lokálpatriótaként kell tennünk közös dolgainkat. Az Európai Unióban jövőre új programozási időszak kezdődik, reméljük, lesznek olyan pályázatok, amelyeket az önkormányzatok is megcélozhatnak, s az eddighez hasonlóan erre a forrásra építhetjük nagyobb léptékű fejlesztéseinket. Ennek reményében kívánok áldott, békés ünnepeket mindenkinek, de főleg jó egészséget az új esztendőben, mert az egészség a legnagyobb kincs ebben a civilizációs betegségekkel és stresszel telt világunkban.

Feldolgozta: Neszméri Sándor

Diákjainkat dicsérjük

A Csallóközsütörtöki Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola kevés diákot számol. A napokban elfogadott közoktatási törvénymódosítás az osztálylétszám alsó határáról bizony nem kedvez a kis létszámú intézményeknek. Pedig a családi nevelés, a diákok ismerete, a felmerülő gondok tapintatos megoldása éppen az ilyen kis közösségekben a leghatékonyabb.

Ugyanakkor az sem mellékes, hogy ez a családi légkör nemcsak az oktatás minőségét tudja szolgálni, hanem a nevelési folyamat hatékonyságát is. Iskolánk a tanítás mellett sokszínű tevékenységgel büszkélkedhet, amelyből ízelítőül bemutatok egy szeletet.

Szeptemberben papírsárkányokkal díszítettük fel a folyosót, amelyeket versenyre készítettek kisdíákjaink. A versenyben is helyt álltak, de sokkal izgalmasabb és fel-emelőbb látvány volt a közösségben elvégzett alkotómunka.

A Romák színes világa rajzversenyen nagyon jól szerepeltünk, országos szinten első helyezettek lettünk.

Októberben a turistakör keretén belül az Öreg-Dunánál jártunk. A hulló levelek színpompás látványa mellett élveztük a gyaloglást, közben a beszélgetést. Találtunk kiszáradt folyami kagylókat, amelyeket a kézműves körön dekorációra használtunk, használtunk majd fel.

Idén két csapatunk indult a mosonmagyaróvári történelmi versenyen. A színvonalas megméretetésen a „nagyok” 20 csapatból a második helyen végeztek, a kisebbek csapata pedig különdíjat kapott. Diákjaink lelkesen készültek a versenyre idén is, bár az ismerős, 1848-49-es szabadságharc témája az 1956-os eseményekre változott, s melynek feldolgozása sok energiát, tanulást igényelt. Büszkék vagyunk rájuk, hogy ilyen

szép eredményt értek el, s hogy képviselték iskolánkat Magyarországon, hiszen az iskolai teendőkön kívül vállalták a sok munkával járó feladatot. A verseny alatt meglátogatták az 1956-os forradalom és szabadságharc színhelyeit, hogy a mai gyerekek is átérezzék, megértsék az akkori események fontosságát, megőrizték és továbbadják a hősök emlékét. Megtartottuk a „Tökjő” napot, amely nagyon izgalmasra sikeredett. Őszi tematikájú kézműves foglalkozáson, egy vetélkedőn vettek részt a gyerekek, a nap végére pedig a Főzőcske szakkör az iskolában készített igazi finomságokkal vendégelt meg bennünket.

November hagyományosan az anyanyelv hónapja nálunk, idén is többféle versenyt szerveztünk. A hagyományosnak mondható szavalóverseny, fogalmazási és helyesírási versenyen kívül egy vetélkedőt is rendeztünk, mely a mesék világába kalauzolta el tanulóinkat. Továbbá minden osztály egy falújságot készített, mellyel az olvasás fontosságát, az irodalom kincseit kívántuk kiemelni. Fontos számunkra, hogy ápoljuk anyanyelvünket, s hogy megerősítsük diákjaink magyarságát, megőrizzük hagyományainkat, és büszkék legyünk a magyar nyelv szépségeire.

A napközi tevékenysége sem merül ki a leckék megírásával, minden héten érdekes elfoglaltságokkal tesszük szórakoztatóvá a délutáni órákat, mint például virsli sütés, kívánság-lámpások útra bocsátása, ügyességi versenyek, kézműves foglalkozások.

Az adventi időszak intézményünkben is a várakozás és a felkészülés jegyében zajlik. Koszorút és ajándékokat csináltunk, fogadtuk a Mikulást, és ünnepi műsorral készülünk a karácsony előtti utolsó tanítási napra. Így kívánunk minden diákunknak, tanárunknak és alkalmazottunknak békés boldog ünnepeket.

De jó volna játszadozó

Gyermek lenni.

Igaz hittel, gyermekszívvvel

A világgal

Kibékülni.

Szeretettel üdvözlünk.

(Ady Endre: Karácsonyi rege)

Tisztelettel: Végh Brigitta, igazgató

Vidám pénteki napközis napok

A péntek délutánok újabb és újabb meglepetést hoznak iskolánk a magyar napközijébe járó diákok számára. Már a hét első napjaiban a következő kérdéssel fordulnak hozzám: *Mi jót fogunk pénteken csinálni?* Ilyenkor közös erővel kigondolunk valami olyan programot, ami a lehető legtöbb tanulónak tetszik.

Egy ilyen péntek volt 2013. október 25., amikor „Gyere közénk” címen vidám délutánt szerveztünk. Kicsik és nagyok gyülekeztek az iskola udvarán, ahol a biztonsági előírások megbeszélésével kezdtük a napot.

Örültünk a napsütésnek, mert így a sportversenyeket kellemes időben tudtuk megvalósítani. Volt toronyépítés, akadályverseny, szalagok és ruhacsipeszek gyűjtése, melyek lebonyolításában sokat segítettek a volt napközis diákok. Közben az udvar padja is megtelt az érdeklődő szülőkkal és kisebb gyerekekkel.

Legnagyobb sikert az öltöztető-vetkőztető versenyszám aratta. Ugyanis minden diáknak egy magáról levetett ruhadarabot kellett ráadni a saját csapatából kiválasztott másik diákra. Bizony, az utolsó ruhadaraboknál már segítségre volt szükség. Hogy miképp is nézett ki a felöltöztetett „áldozat”? Mint egy felállított madárijesztő, aki alig várja, hogy mihamarabb megszabaduljon ruháitól. A versenyszám ezzel nem ért véget, mert minden ruhadarabot egyenként le is kellett vetni. Míg a versenyek folytak, addig a legkisebekkel a felső tagozatos diákok foglalkoztak. A versenyek célja a mozgás öröme, nem pedig az elért helyezés volt. Ezért mindkét csapat egyforma jutalomban részesült.

Talán hangsúlyoznom sem kell, vidám kacagás közepette indultunk befelé az iskola folyosójára, ahol a tisztálkodás után jöhetett a gyerekek kívánsága, a hot-dog, melynek előkészítésében nagy segítségemre voltak Bogár Olga, Fodor Éva és Valacsay Olga pedagógusok. A hot-dog mellé járt ketchup, illetve mustár is, ezután a gyerekek a szomjuk csillapítására finom málnát fogyasztottak. A szülőknél kávéval és

keksszel kedveskedtünk, amiben Iró Anikó segédkezett.

A megérdemelt uzsonnát egy kézműves foglalkozás követték - a már említett pedagógusok vezetésével. Lehetett készíteni macis könyvjelzőt, táncoló kiscicát vagy gesztenyemanót. Az ügyes kezű gyerekek teljesítményét édességgel jutalmaztuk. A legkisebbek közben rajzoltak, színezték vagy plüssfigurákkal és legóval játszhattak.

Ezek után jött a napközis délután fénypontja, a kíváncságlámpás feleresztése az iskola udvarán. Esti sűrűületben a gyerekek - örömteli zajongás közepette - kíváncsian figyelték a felfelé szálló lámpást, míg ki nem hunyt a fénye, és el nem tűnt a szemük elől. Ezen a délutánon nemcsak a gyerekeknek, hanem a szülőknél is lehetőséget nyújtottunk egy kis kikapcsolódásra, szórakozásra. Ugyanakkor betekintést is nyerhettek a napközi életébe.

A sikeres délután kapcsán köszönettel tartozunk támogatóinknak is: Németh Csaba és családja, Textil - Kállai Katalin, Trafik - Szelepcsényi Zsuzsanna, Emont pékség - Úszor, MTA Szülői Munkaközössége és alapiskolánk igazgatósága segítségével nélkül ugyanis sokkal nehezebb lett volna a lebonyolítás, szegényesebb a tartalom.

Együttal köszönjük minden kedves szülőnek, aki részvételével megtisztelt minket!

Varga Elvira, nevelőnő

Új évtizedet nyitottunk

A ma gyermekei lesznek a következő évek felnőttjei, ezért nem mindegy, hogyan neveljük őket, milyen értékeket adunk nekik át. Ezért bízom benne, hogy szeptember 21-én nemcsak új játszótéri évadot, hanem új évtizedet is nyitottunk a már hagyományos Vidám sulikezdés névre hallgató programunkkal. E két szó párosítása általában nem szokványos, nálunk mégis nagyon kellemes hangulatban telt, sok szép ceruzatartó, órarend és egyéb, a sulikezdéshez szükséges tárgy készült. Már többször beszámoltunk róla, hogy rendszeres baráti találkozót szervezünk a légi kézművesekkel. Ennek köszönhetően októberben ismét látogatónak indultunk, célunk a légi őszi hagyományörző fesztivál volt. Itt 12 féle kézműves foglalkozás közül választhattak a gyerekek, több közülük, olyan volt, amelyet eddig még nem volt alkalmunk kipróbálni. Nagy türelemmel próbálkoztak a csipkeveréssel és a fafaragással, viszont a szövószerkezethez már nagyon bátran ültek le a csütörtöki gyerekek. A fiúk körében a legnagyobb népszerűsége az íjászatnak volt. Októberben még egy nagyszerű programunk volt, mégpedig vendégül láttuk a Kuttyomfitty társulatot, amely az Eltáncolt

cipellők című műsort mutatta be. Ezzel a produkcióval nyitottuk a Pöttöm klub második évadát. Sukič Klára, a klub programfelelőse ígéri, hogy hagyomány lesz az igényes népmesére és népzeneire épülő bemutatókból. Novemberben a Márton-napi hagyományok ápolására épült játszótéri foglalkozásunk. A gyerekek körében népszerű vetélkedőn a cél az volt, hogy játékos formában sajátítsák el a hagyományokat, Szent Márton életének történetét. Kilenc ügyességi és kreatív feladatot kellett megoldani a csapatoknak. Legnagyobb sikere a „jégenjárásnak” és a libatömésnek volt. A csapatok pontok helyett tallérokat kaptak, amit a vásárban el is költhettek. Helyi vállalkozók jóvoltából sok apró ajándék gyűlt össze. A találkozó nagy lakomával ért véget: a libazsíros kenyér mellé a nagymamák jóvoltából finom sütitket is kaptunk.

A decemberi ünnepváró foglalkozásunkon angyalakát, asztaldíszeket és gyöngyfűző technikával fenyődíszeket készítettünk. Külön öröm számomra, hogy volt diákjaim vezették a foglalkozást. Mundi Józsi és Csóka Zsuzsa példája azt mutatja, hogy érdemes a gyerekekkel foglalkozni. Anyukáink is egyre aktívabbak, olykor foglalkozást vezetnek,

de másként is segítenek, mint Dániel Lívike vagy Kolláth Lubica, esetleg sütit sütnék és a segítőkét fuvarozzák, mint Horváth Eszter, Nagy Andrea és Kiss Szilvia.

A Pöttöm klubos foglalkozás számomra külön öröm, mert Klárika is volt diákom, az apró csemeték anyukái is, akik olyan odaadóan bánnak tündéri csemetéikkel, hogy szívderítő minden velük töltött pillanat. Decemberben is benépesült a pöttömökkel a terem, egy bábjátékot játszottunk el a Mikulás kesztyűjéről, valamint mézeskalácsot süttünk és díszítettünk, természetesen a legapróbbak is mindent kipróbálhattak.

Technikailag is fejlődünk, hisz már egy éve működik a Facebook oldalunk, ahol friss információkat, valamint a foglalkozások képanyagát tekinthetik meg az érdeklődők. Ismét készül a gyerekek alkotásaiból, rajzaiból a 2014-es naptárunk, ezért a sok technikai és háttérmunkáért köszönet jár Bíró Valacsai Beátának.

De nem csak a naptárral, egyébként is a jövőbe nézünk. Íme, egy meghívó: az új évben január negyedikén tartjuk a Téli unaloműzés elnevezésű programunkat, vicces újévi vetélkedővel tarkítva, ahová minden kisebb és nagyobb gyereket sok szeretettel várunk. Végezetül minden tagunknak és valamennyi támogatónkak köszönetet mondva békés, boldog ünnepet kívánunk. **Sill Zsuzsa**

Együtt éltek a faluval

A csütörtökiek idei legemlékezetesebb rendezvényein – a falunapi eseményeken, illetve a helyi tűzoltók tisztelet parancsoló, 130. évfordulós ünnepségén – a korábbi években tapasztalt aktivitásával jelen volt a Vöröskereszt helyi szervezete is, együtt élt a faluval – kezdi beszélgetésünket a szervezet elnöke, Lazik Károly. „Amíg műsorok voltak a falunapon, egészségügyi szolgálatot tartottunk, a tűzoltók rendezvénysorozata alkalmából úgyszintén, ezen túl azonban a stadionban elsősegély-bemutatót is tartottunk, aminek nagyon jó visszhangja volt” – pontosítja mondandóját az elnök.

Nagyon sajnálja ugyanakkor az elnök, hogy az idén elmaradt a Véralók Bálja, vagyis a szervezet általában októberben megtartott

zenés, vidám találkozója. Egyszerűen nem volt kellő számú érdeklődő a rendezvény iránt. Az okokat az elnök nem vizsgálta, csak emlékeztetett arra, hogy nem ez az első eset a falu életében, amikor érdeklődés híján elmaradnak a szórakozásnak szánt rendezvények. Annál nagyobb érdeklődés mutatkozott meg az egykori véradókkal és a Vöröskereszt helyi szervezetének korábbi vezetőivel megtartott közös találkozó iránt, amelyre november 17-én került sor. Az elnök szerint igen jó hangulatú beszélgetésen vannak túl a szervezet tagjai, azok, akik koruknál vagy egészségi állapotuknál fogva már nem lehetnek véradók, de megérdemlik az ifjabb nemzedék és az aktív véradók tiszteletét.

A humánus és a jótékonyág szellemében

teltek aztán a szervezet tagjainak napjai a decemberi hónapban. Folytatták azt a hagyományt, hogy a falu néhány idős polgárát, illetve egészségkárosult lakóját meglátogatják és egy kis karácsonyi csomaggal ajándékozzák meg, hogy érezzék: nem feledkeznek meg róluk sem, ők is fontosak a faluközösség számára. December 13-án pedig eredeti küldetésének tett eleget a Vöröskereszt, tagjai ugyanis ingyenes véradáson vettek részt – ezúttal is a pozsonyi Ružinov-kórházban, tekintettel arra, hogy a tömeges véradás autóbussz költségeit továbbra sem fizetik meg a szervezőknek, Csütörtökhöz pedig ez a transzfúziós állomás van a legközelebb. (A véradók névsora megtalálható lapunk Lexikon rovatában.) **-enes-**

A betlehemi láng mindenkihez szól

A Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség szeptember 12-15-e között Bősön rendezte meg az Országos Akadályversenyt és az Elsősegélynyújtó Versenyt. Közel 120 cserkész gyűlt össze négy napra a bósi parkban, hogy bizonyítsa rátermettségét, tudását és ügyességét.

A versenyen a csütörtöki cserkészek is részt vettek. Pénteken az akadályversenyen a KÖLÖK kategóriában indultak: közel 20 kilométeres túrán ismerték meg a Csallóköz és a Duna árterének szépségeit, közben különböző állomásokon adhattak tanúságot cserkészstudásukról. Szombaton orvosok, mentőtisztek, egészségügyi dolgozók bevonásával valósult meg a II. Elsősegélynyújtó Verseny. A versenyzőknek többek között ismerniük kellett az újraélesztés szabályait, fel kellett ismerniük a szívinfarktus tüneteit, de gerincsérülést, medencetörést is el kellett látniuk. Szakavatott „bírák” pontozták a helyzetfelismerést és a csapatmunkát. A fiatalabb kategóriában Gál Viktória, Méry Fanni és Márk, valamint Hamar Ádám és Máté a második

helyen végeztek. Az idősebbek kategóriájában az első helyen Ravasz Tamás és Puss Adrián végeztek. Szívből gratulálunk a cserkészeink nagyon szép sikeréhez.

Október első hétvégéjén csapatunk aprajánagyja együtt tanyázott a cserkészházban. Szombaton egész napos túrán vettünk részt. A németsóki erdőn keresztül elszámtaltunk Erzsébetmajorba. Az erdőben egy jót számháborúztunk, megmásztuk az összes vadásztést, napoztunk a tisztáson, miközben elfogyasztottunk az ebédünket. A cserkészházba délután öt órakor értünk vissza. Miután megvacsoráztunk, tartottunk egy „agyornát”: Hamar Tímea készített elő számunkra egy földrajzi vetélkedőt. A nap aztán az éjszakai bátorságpróbával ért véget. Októberben volt még egy közös akciónk a csákányi gyermekotthon lakóival is, a hónap 12. napján pedig ellátogattunk az erzsébetmajori tájházba, ahol érdekes kiállítás anyagát ismerhettük meg.

Szokásunkhoz híven cserkészeink karácsony előestéjén, 23-án betlehemi játékkal egybekötve hordják szét falunkban a szere-

tet és a béke lángját lakosainknak. A betlehemi láng a templomba is beköltözik, ahonét bárki vihet belőle otthonába. A betlehemi láng mindenkihez szól: arra tanít, hogy a békét és a szeretetet, ugyanúgy ahogy a lángot, embertől emberig kell továbbadni. A láng a karácsony szellemiségét szimbolizálja. Mutatja az utat nekünk, ahogy a csillog mutatta a pásztoroknak Jézus Krisztus születésekor. Óvni, táplálni kell, hogy ne aludjon ki, ahogy a békét és a szeretetet is az emberi szívekben.

Sukić Klára

Az adventi koncert igazi ünnep volt

A Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása kapcsán falunk lakói talán már egyként tudják, hogy az őszi hónapokban munkánkkal advent és a karácsonyvárás hagyományainak ápolására és szellemiségének erősítésére koncentrálnak. A naptári ős azonban az idén egy jeles évfordulót tartogatott: szeptember 14-én emlékeztünk templomunk főoltára állításának 100. évfordulójára egy ünnepi szentmise keretében, utána pedig a temetőben az állíttató, Sill Jakabné Füle Zsófia és férje sírjának megkoszorúzására került sor – ezúttal hát ez az évforduló tette ki őszi aktivitásaink első állomását. És adakoztunk is: a falunkat ért rendkívüli zivatar megmutatta, hogy fel kell újítani a templom vízelvezető rendszerét, amihez társulásunk 1 780 euróval járult hozzá.

November aztán már szokásos rendezvé-

nyeink előkészítésével és lebonyolításával telt – ahogy a korábbi években polgártársaink megszokhatták. Minthogy falunk központjának adottságait kihasználva évekként elelőtt országos hírnévre tettünk szert legnagyobb természetes adventi koszorúnkkal, az idén sem akartunk szégyenben maradni. Előbb vaskonstrucióval megerősítettük a nagy adventi koszorú alapjául szolgáló élő sövényt, majd összefogással újra gyönyörűvé varázsoltuk – külön köszönet Németh Róbertnek a gyertyák felújításáért, Kiss Ferencéknek, akik évről évre a fenyőágak javát adományozzák és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a nagy adventi koszorú immár hetedik alkalommal megcsodált alkotása, díszje falunknak. De azoknak is, akik részt vettek koszorúszentelő ünnepségünkön és hozzájárultak rendezvényünk méltóságjeljes hangulatához.

Közben karácsonyváró rendezvényeink közül megvalósult a kézművestábor, ahol nagyszülők, szülők, gyermekek a szokásos karácsonyi díszeket és adventi koszorúkat készítettek, december 15-én pedig a szintén szokásos karácsonyi vásárral folytatódott és az adventi koncerttel csúcsosodott ki társulásunk „őszi programkínálata”. Úgy érzem, joggal állítom, hogy a műsor – amelyben felléptek magyar iskolánk tanulóival, Fodor Éva tanító néni vezetésével a helyi Daloskör, Puss Tamás, Fodor Péter, idősebb és ifjabb Gasparik Ferenc, Horváth Imre, Molnár László és Mónika – igazi ünneppé varázsolta ezüstvasárnapunkat. A szép műsor emlékével kívánok társaságunk nevében áldott karácsonyt és boldog új évet csütörtöki polgártársainknak.

Nagy Tibor

Adventi idők

(A XIX. század végén és a XX. század elején) Az adventi idő a hajnali misék sajátos hangulatával köszöntött be. Eső jeles nap ebben az időben Szent Miklós ünnepe volt. A gyermekek számára csupa izgalom az ünnepet megelőző este (december 5.). A legkisebbeknek azért, mert a fenyítő „krampuszok” jöttek, a nagyobbaknak azért, mert szívesen részt vállaltak a kisebbek ijesztgetésében. Az utóbbi időben eltorzult formájában élt a régi szokás. Valamikor a jóságos, ajándékozó Miklós püspök mellett szerepeltek a virgáccsal fenyítő „krampuszok”, de Csütörtökben végül csak ezek maradtak meg ijesztő álarcukkal, hangoskodó, duhaj viselkedésmódjukkal. – Szokásban volt a gyermekek megajándékozása is a szülők részéről. Ezt még az ablakban elhelyezett cipőknek cukorral, csokoládéval való megrakásával is gyakorolták, emlékeztetőül arra, hogy Myra városának szent püspöke az ablakon keresztül dobta be az ajándékot az arra rászorulóknak.

Másik jeles nap volt adventben Szent Lúcia (Luca) ünnepe. Ennek a napnak előestéjén fehérbe öltözött, elfödött arcú nagylányok kezükben feszületet hoztak, ezt a házbelieknek meg kellett csókolniuk a fehérbe öltözött lány ezalatt tollsöprűvel megsimogatta a házbeli arcát. Ezalatt síri csöndben,

teljes szótlanságban maradt a látogató, és ismeretlenül, szótlánul távozott. – Az asszonyok Luca napján „tizenkét napot” raktak ki hagymagerezdekből, és így számították ki, hogy milyen időjárás lesz a következő év 12 hónapjában. Amelyik hagymagerezd szépen csírázott, a neki megfelelő hónap nedvességét jósolták, amelyik lassan sárgadt, azt a jövőben száraz hónapnak vélték.

Karácsony előtt – a századfordulótól kezdve – a betlehemezés is szokásba jött. Távolabbi falvakból is jöttek, de csak gyér számban, falubeliek is jártak helyben és a környéken. Négyesötös létszámú csoportokról tudunk. Nálunk semmiképpen sem volt viruló népi szokás.

Sokkal átfogóbb, szinte az egész község gyermekeit érintő szokás volt karácsony estéjén a mendikálás (kéregetés). Talán nem tévedünk, ha a Náray által emlegetett, a tanítómester és diákjai részére biztosított gyűjtés emlékét látjuk benne vagy egyszerűen alkalmat az adakozó szeretet gyakorlására. A gyermekek kis csoportokba verődve, szinte minden házhoz betértek, az ajtó előtt karácsonyi énekeket énekeltek, majd az ajándékot (almát, diót, pénzt) elfogadva tovább mentek.

(**Forrás - Sill Ferenc:**
Csütörtök mezőváros históriája)

A mi kislexikonunk

Újszülötteink

Joezffy Tamás

(édesanya: Joezffy Tímea)

Patrik Minka

(rodičia: RNDr. Jozef Minka.

Mgr. Minková Borgulová Božena)

Mogrovicsová Dominika

(szülők: Mogrovics Marián, Hamarová Iveta)

Pájdalommal búcsuztattuk

Brosz Etel életének 91. évében

Varga Márta életének 81. évében

Lelkes Ferenc életének 64. évében

Rajčányi László életének 58. évében

Galovich Erzsébet életének 93. évében

Bejelentkeztek falunkba

Puss Mária Jányok

Magát Jozef Muránska Lehota

Poláková Martina Hviezdoslavov

Polák Tomáš Hviezdoslavov

Slobodová Dušana, Mgr. Pozsony

Bosboomová Júlia Pozsony

Elköltöztek falunkból

Hमारová Mária Hviezdoslavov

Krajčovič Ladislav Somorja

Krajčovičová Veronika Somorja

Véradóink

Csintó László, Hamar József,

Hamar Blanka, Lazík Károly, Lazík Hedvig,

Lengyel Judit, Lengyel Gábor,

Madarász György, Nagy Anaklét,

Nagy Norbert, Nagy Norbert /Betli/,

Podobek Judit, Puss Adrián, Puss Tamás,

Rózsa Lajos, Valacsay Róbert,

Vízent Péter és Zsigó Tamás

HÍRNÖK – a csallóközesütörtökiek lapja

Megjelenik: negyedévente, ingyenes kiadvány

Kiadja a Csallóközesütörtöki Községi Hivatal

Vám tér 1, 930 40 Štvrtok na Ostrove, IČO: 305 731

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E számunk munkatársai voltak: Feketevízi Erika, id. Kállay Tamás, Mgr. Masicza Robert, Nagy Tibor, Sill Zsuzsanna, Sukič Klára, Varga Elvira, Végh Brigitta

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Nyilvántartási szám: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, felfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vychádza: štvrťročne, nepredajný výtlačok

Vydáva Obecný úrad Štvrtok na Ostrove

Mýtné nám.1, 930 40 Štvrtok na Ostrove, IČO: 305 731

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry starosta

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Erika Feketevízi, Tomáš Kállay st., Mgr. Robert Masicza, Tibor Nagy, Zsuzsanna Sill, Klára Sukičová, Elvira Varga, Brigitta Végh

Technický redaktor: Árpád Németh

Evidenčné číslo: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte Obecného úradu v stránkových dňoch.

Mindig hiányzott valami

„Én még ilyen szerencsétlen szezonkezdést, amilyen az ideai kiírás őszi része volt, nem éltem meg, pedig nem tegnap kezdtem el foglalkozni a focival” – csóválja a fejét id. Kállay Tamás, amikor a csütörtöki felnőtt focicsapat enyhén szólva sem megnyugtató szerepléséről kérdezem. „Az utolsó fordulót követően fellapoztam feljegyzéseimet és minden hozzáférhető jegyzőkönyvet, igazából akkor döbbsentem rá, hogy csapatunk az őszi folyamán két egymást követő mérkőzésen sosem tudott egyazon felállásban szerepelni. Kezdetben sérülések akadályozták ebben a csapatot, olyan játékosaink is voltak, akik hetekre kiestek a felkészülésből és a játékból, aztán meg kiállítások „tizedelték” sorainkat. Most ne firtassuk, hogy mikor volt indokolt vagy éppen megkérdőjelezhető a játékevezető döntése, a tény az, hogy igazából szétesett a játérendszerünk, az edzői koncepciót a kialakult helyzethez kellett igazgatni, és ez lett az eredmény” – magyarázza az elnök.

A vezetőség is értékelte már az évad első felét, s olyan döntés született, hogy az

év végéig elbeszélgetnek a játékosokkal, egyfelől tudni szeretnék, hogyan látják ők a csapat szereplését. Másrészt meg azt, milyenek a szándékaik a jövőt illetően, készek-e a további munkára, hiszen a falu szurkolószerege „az eddigénél többet érdemel”, s a csütörtöki footballhagyományok is azt követelik, hogy az együttes minimum a jobb középmezőnyhöz tartozzon. Ugyanakkor kiértékeltek az edző, Rastislav Kunc munkáját is, amelyben komolyabb kifogásolnivalót nem találtak, vagyis neki bizalmat szavaztak a munka folytatásához.

„Nem rossz ez a csapat. Az említett gondok ellenére is sok esetben vívták ki a fiúk a nézők elismerését, olykor az ellenfelek vezetői is elismerték, tetszetős a játékunk, csak az eredményesebb szerepléshez, a több szerzett ponthoz hiányzott mindig valami” – állítja a sportklub elnöke.

Aztán a fiatalabb utánpótlás csapat (15-17 éves játékosok) iránt érdeklődöm, amely Fél község neve alatt a pozsonyi III. ligában szerepel. „Tizennégy játékosunk játszik a csa-

patban, közülük mindössze négy 16 éves, a többi fiatalabb. Ebben a korcsoportban az egy, másfél évnyi különbség a fizikai erőt illetően óriási előnyt jelent, s minthogy a pozsonyi csapatok esetében zömmel a korosztályból kifutó 17 éves játékosok szerepelnek, a tízcsapatos mezőnyben megszerzett kilencedik hely szerintem jó eredmény, ráadásul szinte hétről hétre erősödik a csapat, néha kimondottan tetszetősen játszik. Számunkra rendkívül fontos, hogy a srácok együtt maradtak, hogy játszanak, hogy nem fordítottak hátat a sportnak. De azért is fontos szereplésük, mert nem titkolt szándékunk, hogy erre a csapatra építjük majd a csütörtöki ifjúsági együttest, amelyet aztán benevezhetünk a dunaszerdahelyi járási bajnokságba” – dicséri a fiatalok lelkesedését és az edzők munkáját a sportklub elnöke.

Egyébként a Csallóközcsütörtöki Football Klub – mint szervezet – januárban tartja tisztújító közgyűlését, azon is értékelni fogják a csapatok szereplését és döntenek a „hogyan továbbról”. **N.S.**

Eredményeink az őszi fordulóban

Kostolné Kračany – Štvrtek na/O	2:2
Štvrtek – Kráľovičové Kračany	1:1
Lúč na Ostr. – Štvrtek na Ostrove	4:1
Štvrtek na Ostrove - Baka	0:2
Baloň – Štvrtek na Ostrove	2:1
Štvrtek na/O – V.Blahovo	4:1
Štvrtek na/O - D.Štál	2:2
Okoč – Štvrtek na/O	2:
Štvrtek na/O – Vydrany	1:2
V.Meder B – Štvrtek na/O	1:0
Štvrtek na/O – Rohovce	0:0
Holice – Štvrtek na/O	1:3
Štvrtek na/O - Čenkovce	3:0
Blatná – Štvrtek na/O	2:1
Štvrtek na/O - M.Dvorníky	3:1

A bajnokság őszi fordulójának égeredménye

1	FK Baka	15	10	2	3	33:21	32
2	NAFC Veľké Blahovo	15	10	1	4	31:18	31
3	Družstevník Lúč n/O	15	9	3	3	34:17	30
4	FC Vydrany	15	8	3	4	33:13	27
5	Družstevník Dolný Štál	15	8	2	5	42:28	26
6	Družstevník Kráľovičove Kračany	15	7	3	5	20:20	24
7	Dynamo Blatná n/O	15	7	2	6	25:20	23
8	TJ Kostolné Kračany	15	6	4	5	29:22	22
9	Družstevník Holice n/O	15	6	3	6	27:29	21
10	SC Čenkovce	15	5	3	7	29:37	18
11	ŠK Rohovce	15	5	2	8	22:27	17
12	MFK Malé Dvorníky	15	4	5	6	23:33	17
13	FC Štvrtek n/O	15	4	4	7	23:23	16
14	Družstevník Okoč-Sokolec	15	5	0	10	29:42	15
15	Družstevník Baloň	15	4	0	11	27:51	12
16	MŠK Veľký Meder B	15	3	1	11	17:43	10

Legjobb góllövők: 5-gólos: Kurejko Marcel,
4-gólosok: Mészáros András, Klamo Tomáš, 3-gólos: Nagy Robert

SPRAVODAJ

OBČASNÍK ŠTVRTOČANOV

IX. ročník 4. číslo

december 2013

Viliam Turčány

Betlehemská hviezda

*Nad Betlemskou mašťalou
sa zlatá hviezda rozžiarila,
rovnako nežná, krásna, milá
pre pastierov i pre kráľov.
Tu stojí, žiari nad skalou
a pripomína, aby sila
a moc viac duše nevráždila,
čo samé hynú od žiaľov.
Pominuli dve tisícročia
a ľudia ľahko zabudnú
a navzájom si zasa bočia.
Ty, Bože, čo sa staráš o svet,
odvráť noc ľudstva osudnú
a ešte raz tú hviezdu rozsvieť.*

Milan Rúfus

Sneží

*Ani už tichšie padať nemôže,
ako dnes padá.
Čo to k nám ide. Bože, prebože,
kto nás to hľadá?
Rozprávka plachá ako zvieratko
opodiaľ stojí.
Chcela by sa nás dotknúť úkradkom
aj sa nás bojí.
Ani už tichšie snežiť nemôže,
ako dnes sneží.
Ide k nám záprah, Bože, prebože.
V tenučkej spieži.
Cez dávne detstvá snehom zapadlé
blizučký vzdychu.
Sneží. A my ako v zrkadle
Vidíme v tichu.*

*Želáme Vám
láskyplné
vianočné sviatky
a úspešný
nový rok!*

Všetko dobré v novom roku!

Človek je už raz taký, že od zajtrajška vždy očakáva samé dobré a pekné veci. Ani ja nie som výnimkou, dokonca tvrdím, že viera v dobro a nádej na lepšie časy dáva ľuďom silu a odvahu na hľadanie nových riešení a konkrétne skutky.

Sú však chvíle v živote človeka, keď ťažko nájde čo i len náznak možností riešenia problémov, teda základ samotnej nádeje. V minulých číslach nášho občasníku sme viackrát písali o tom, aké sú pre nás dôležité naše základné školy, že obec a obecný zastupiteľský zbor urobí všetko pre ich záchranu, aby naše deti nemuseli cestovať mimo našej dediny, aby sa mohli učiť vo svojom rodisku, v prostredí pre nich dobre známom. Písali sme však aj o tom, že táto úloha je čoraz ťažšia, vzhľadom na to, že štát vypláca podporu vo forme noratív, a keďže rok čo rok máme menej žiakov, výsledná suma dotácie je stále nižšia, napriek tomu, že náklady na chod školských zariadení – plyn, voda, elektrina atď. – sa zvyšujú. Keďže tento problém nie je špecifický pre našu obec, ale celoštátny jav, dúfali sme, že ministerstvo školstva a parlament budú hľadať také riešenia – napríklad zmenou financovania základného školstva, o čom napokon hovoril aj samot-

ný pán minister -, ktoré pomôžu zachovať vidiecke málotriedky, a tiež plne organizované školy s nižším počtom žiakov. Žiaľ, nestalo sa tak, ba naopak, začiatkom decembra prijala národná rada ako „nepříjemný vianočný darček“ pre obce – a pre všetkých zainteresovaných na zachovaní uvedených škôl – takú novelu zákona, ktorá určí minimálny počet žiakov na otvorenie samostatnej triedy a zachovanie celej školy, a to tak, že v ročníkoch 1-4. musí byť aspoň 50 detí, a v plne organizovaných školách najmenej 110 žiakov. Všetci tí, ktorí poznajú pomery v našich školách vedia, že na základe tejto novely zákona naše školy by mali zaniknúť. Jediná zákonná možnosť na ich zachovanie je získať výnimku od ministerstva školstva – čo však znamená, že osud našich školských zariadení už nebude v rukách našich volených obecných zástupcov.

Nič iné nám neostáva, len veriť: len tak budeme mať silu hľadať a nájsť vhodné riešenie na vzniknutú situáciu. Uvedená novela bude platná od septembra roku 2015. Získali sme teda čas na hľadanie riešenia, a ja pevne dúfam, že v úzkej spolupráci s občanmi našej obce a s vedeniami okolitých dedín nájdeme spôsob, ako zachovať naše

školy tak, aby ich osud ostal aj v nasledujúcom období v našich rukách.

V našom občasníku sme viac razy písali o rôznych fondoch Európskej únie, už aj z toho dôvodu, že naša obec v uplynulých rokoch preinvestoval skoro 3,5 milióna eur, získané aj z týchto fondov. Písali sme však aj o tom, že Slovensko vyčerpalo veľmi malú časť z peňazí, určených na programovacie obdobie 2007-2013. Verili a dúfali sme teda, že v poslednom roku tohto programovacieho obdobia budú vypísané aj také výzvy, ktoré nám umožnia po roku 2012 znovu a ešte raz predložiť našu žiadosť o nenávratnú finančnú podporu na obnovu materskej školy. Žiaľ, nestalo sa, a keďže na nové programovacie obdobie 2014-2020 nie sú dokončené rokovania o podmienkach jednotlivých programov, zrejme v najbližších mesiacoch nebude možné čerpať žiadne peniaze z fondov EÚ. Treba však veriť, aby sme boli akcieschopní: dúfajme, že Fond životného prostredia SR, ktorý disponuje s peniazmi z domácich zdrojov, vypíše takú výzvu, ktorá nám umožní konať – podať žiadosť, aby sme predsa dosiahli náš vytúžený cieľ, teda úplnú rekonštrukciu našej materskej školy.

Áno, treba veriť v lepší a krajší zajtrajšok. Občania našej dediny roky právom – ale márne – čakali na to, aby sa konečne vyriešil osud takzvanej budovy starej školy, ktorá opustená chátrala a kazila estetický vzhľad centra obce. Ale dočkali sme sa: samospráva po dlhoročných rokovaniach získala vlastnícke právo na budovu, a síce pôvodný zámer – vybudovať zdravotnícke centrum – ministerstvo nepodporilo, budova je obnovená a je znovu pýchou popri hlavnej ceste, vedúcej cez našu obec. Hrdo hlása, že je už Podnikateľský inkubátor. A ja pevne verím a dúfam, že pomôže mnohým mladým Štvrtočanov, ale poskytne pomoc aj ďalším začínajúcim sa podnikateľom z Horného Žitného ostrova, čím – možno – prispeje aj k záchrane našich škôl. Verme a dúfajme!

A teda: všetko dobré v novom roku!

Péter Óry, starosta

Prijať Ježiša...

Milí obyvatelia obce, drahí veriaci!

Počas roku viery, ktorý vyhlásil emeritný pápež Benedikt XVI. a ktorý sme ukončili nedelou Krista Kráľa, sme si snažili obnoviť našu vieru, posilniť naše odhodlanie ísť za našim Pánom. Vlastnosťou každého dobrého kresťana by malo byť vedieť podeliť sa o pozemské dobrá, ktorými nás Boh obdaroval. Vianoce sú práve tým sviatkom, kedy si pripomíname príchod Pána Ježiša na túto zem v podobe malého dieťaťa. Počas týchto sviatkov sa snažíme byť k sebe milí, obdarúvame sa malými darčekom, aby sme sa navzájom potešili. Vianoce sú teda aj sviatkom obdarovania sa. Najväčší dar však je, ak sa dokážeme o pozemské dobrá podeliť s núdnymi, s tými, ktorí to najviac potrebujú. Veď napokon aj pápež František nás k tomu dennodenne vyzýva – byť nápomocní núdnym, spocútiť s chudobnými. Iba tak dokážeme byť lepšími ľuďmi a dobrými kresťanmi. A čo je hlavným znakom kresťana? Že dokáže nosiť vo svojom srdci Ježiša Krista. V tejto súvislosti ma veľmi oslovil nasledovný príbeh, s ktorým sa chcem s vami podeliť:

V jednej krajine na Východe žil pred dvetisíc rokmi mladý blázon. Ako každý blázon sníval aj on o tom, že sa raz bude múdrom. Miloval hviezdy. Nikdy ho neunavilo pozorovať ich. A tak sa stalo, že jednej noci objavili novú hviezdu len kráľi Gašpar, Melichar a Baltazar, ale aj tento blázon. "Tá nová hviezda je jasnejšia ako ostatné", myslel si. "To bude tá Kráľovská hviezda – narodil sa nový kráľ! Chcem mu ponúknuť svoje služby. Všet ak je to kráľ, bude potrebovať určite nejakého blázna. Vydám sa na cestu a budem ho hľadať. Hviezda ma povedie." Dlhو premýšľal, čo by mohol novému kráľovi priniesť ako dar. Avšak okrem svojej bláznovskej kapucne, zvonkohry a jednej kvetiny nemal nič, čo by mohol darovať. A tak sa z domova vydal na cestu. Prvú noc ho hviezda priviedla do chudobnej chalúčky. Tam našiel dieťa, ktoré bolo chromé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. "Ach", pomyslel si blázon, "dám tomu dieťaťu svoju bláznovskú kapucňu. Potrebuje ju viac, ako kráľ." Dieťa si bláznovskú kapucňu nasadilo na hlavu a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo. Druhú noc ho hviezda zaviedla do krásneho paláca. Tam našiel dieťa, ktoré bolo slepé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. "Ach", pomyslel si blázon, "dám tomu dieťaťu svoju zvonkohru. Potrebuje ju viac, ako kráľ. Dieťa zvonkohru radostne rozohralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo. Tretiu noc ho hviezda zaviedla do zámku. Tam našiel dieťa, ktoré bolo hluché. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. "Ach", pomyslel si blázon, "dám tomu dieťaťu svoju kvetinku. Potrebuje ju viac, ako kráľ. Dieťa si kvetinku zobralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo." Teraz mi už nič nezostalo, čo by mohol kráľovi darovať. Bude lepšie, keď sa vrátim", pomyslel si blázon. Avšak keď sa pozrel k oblohe, hviezda stála na jednom mieste a žiarila veľmi

jasne, jasnejšie, ako kedykoľvek predtým. A v tom uvidel cestu k nejakej maštali v strede poľa.

Pred mašťalou stretol troch kráľov a zástup pastierov, aj oni hľadali nového kráľa. Ten ležal v jaslách – malé, bezbranné dieťa. Mária, ktorá chcela práve na slamu prestrieť čisté plienky, sa bezradne pozerala a hľadala pomoc. Nevedela kam by dieťa položila. Jozef práve krmil osla a všetci ostatní mali plné ruky darov. Traja kráľi doniesli zlato, kadidlo a myrhu, pastieri vlnu, mlieko a chlieb. Len blázon tu stál s prázdnyimi rukami. Mária, plná dôvery, položila teda dieťa do jeho náruče. Tak našiel Kráľa, ktorému chcel v budúcnosti slúžiť. A taktiež vedel, že svoju bláznovskú kapucňu, zvonkohru a kvetinu rozdal deťom, aby mal miesto pre Dieťa, ktoré mu teraz so svojím úsmevom darovalo múdrosť, po ktorej tak túžil.

Iba vtedy, ak vyprázdňime naše srdcia od všetkých nánosov egoizmu a pripútanosti k pozemským veciam a pustíme do svojho srdca Ježiša, budeme ozajstnými ľuďmi, z ktorých žiari sám Ježiš. Vyprosujem vám pozhnané, milostiplné sviatky Božieho narodenia a pozývam vás, aby ste si našli čas pre Boha, veď bez neho Vianoce nemajú význam, a aby sme sviatky prežili aj spolu v našom starobyľom Božom chráme sv. Jakuba.

Robert Masicza, farár

Aký bol končiaci sa rok podľa našich poslancov?

Prélomy rokov sú dobrou príležitosťou na to, aby sa ľudia vrátili k rôznym udalostiam uplynulých mesiacov, zároveň aby si vytýčili nové ciele do nového roka. Naša redakcia sa rozhodla, že v občasníku dáme možnosť poslancom miestneho zastupiteľstva na to, aby odpovedali na naše tri krátke otázky ohľadne končiaceho sa roka, veď popri „veľkej politike“ aj ich rozhodnutia majú vplyv na každodenný život občanov našej obce. Z ich odpovedí sme vybrali pre vás, milí čitatelia, niekoľko myšlienok a povzbudzujúcich slov dúfajúc, že budú pre vás čítaním vo sviatočných dňoch.

- Ako sa splnili vaše očakávania ohľadne končiaceho sa roka, ktoré zmeny vás prekvapili – príjemne, alebo opačne, v negatívnom zmysle – vo všeobecnosti a v osobnom živote?

Róbert Németh: Možno, očakával som príliš veľa od udalostí v roku 2013, preto musím hovoriť s rozčarovaním o výsledkoch, dosiahnutých v hospodárskej oblasti. Je síce pravda, že makroekonomické ukazovatele štátu sú naďalej pozitívne, avšak rozvoj hospodárstva je pomalší, ako sa očakávalo, čo zároveň znamená, že v mikroekonomickej sfére nepriniesli žiadne zmeny pre občanov. Nevytvárajú sa nové pracovné miesta, mzdy v zásade stagnujú a mohol by som pokračovať. Žiaľ, ani najnovšie rozhodnutia vlády a parlamentu nevešia nič dobré, a spolu s viacerými odborníkmi tvrdím, že tieto kroky len zhoršili podnikateľské prostredie na Slovensku.

Rita Tomanovičová: Podľa môjho názoru rok 2013 bol obdobie obsažný, ako pomíňané obdobia. Bohužiaľ, žijeme zrýchleným životným štýlom, máme čoraz menej času jeden na druhého, ľudia sú nútení riešiť predovšetkým vlastné hospodárske a sociálne problémy. Ak berieme udalosti v našej obci, v každom mesiaci sme mali nejakú spoločenskú, alebo kultúrnu akciu, s úctou sme

si pripomenuli rôzne významné výročia – čo je veľmi príjemné poznanie. Čo sa týka môjho súkromného života, v končiacom sa roku sme mohli s veľkou láskou privítať v rodine prvú vnučku, čo je obrovská radosť.

Anaklét Nagy: Končiaci sa rok priniesol – ako sa hovorí – „aj peklo, aj nebo“, a to nielen v mojom živote, také skúsenosti mali aj moji priatelia a známi. Ja som mal zdravotné problémy, iní mali starosti v zamestnaní a ďalší dokonca sa dostali do hmotnej núdze. Napriek tomu pre mňa prevážia pozitíva, čo pramení z toho, že sa nám podarilo dôstojne osláviť okrúhle výročie nášho Dobrovoľného hasičského zboru, ba čo viac, vďaka spoločným aktivitám nášho zboru a obecného úradu sa nám podarilo zrekonštruovať sochu Svätého Floriána a vytvoriť okolo nej pekný parčík, čím samotné centrum obce dostalo nový, príťažlivý vzhľad.

Ľudovít Puss: Od vypuknutia hospodárskej krízy v roku 2008 veríme rok čo rok, že už sme dosiahli dno, odkiaľ cesta môže viesť len nahor. Aj rok 2013 bol taký: ja osobne som pevne dúfal, že vláda so silným mandátom prijme také opatrenie a urobí také kroky, na základe ktorých sa veci zmenia k lepšiemu. Nestalo sa, veď hospodársky rast sa spomalil, niet nových pracovných miest, zhoršuje sa nálada v spoločnosti. Myslím si, že právom, žiaľ, náreky ľudí sú oprávnené.

Karol Kállay: Sme už raz takí: že vždy čakáme na lepšie časy. Takéto pocity prežívame obzvlášť v tomto období, keď na jednej strane bilancujeme odchádzajúci rok a vítame nový s novými predsavzatiami a nádejami. Faktom je, že naďalej žijeme v krízovom období, ktoré v zásade pociťuje celá Európa, v nej aj Slovensko, teda aj my, občania našej obce. Žiaľ, výsledky hospodárenia štátu nenasvedčujú tomu, že odchádzajúci rok bol posledný z krízových rokov. Naďalej stagnuje hospodárska a sociálna situácia ľudí, zvyšujú sa spotrebiteľ-

ské ceny a neistota v zamestnanosti. Ostáva jedine, že nový rok prinesie lepší život.

Alžbeta Verébová: Končiaci sa rok nenaplnil moje očakávania, zdá sa mi dokonca, že rok 2013 nepriniesol nič dobré, a ak predsa, tak len veľmi málo. Pre mňa je zvlášť zarmucujúce vidieť prehlbujúcu chudobu a bezvýhodiskový stav rodín, a vedieť, že ani ich výhliadky nie sú priaznivé. Vládna strana pred voľbami sľubovala ľuďom istoty, namiesto toho pociťujeme neistotu. Aj miestna samospráva musí hospodáriť s čoraz menším rozpočtom, a jediné pozitívum je, že naša obec nie je zadlžená, ako niektoré okolité samosprávy.

Feren Kiss: Ani končiaci sa rok nepriniesol „blahobyť“ – ani pre štát, ani pre našu obec a jej občanov. Napriek tomu pre mňa najväčším sklamaním boli voľby do krajských samospráv, teda veľmi nízka účasť občanov, čo svedčí o tom, že ľudia sa stavajú chrbtom k politike. Pritom každý musel vedieť vopred, že takáto nízka účasť vyhovuje predovšetkým kandidátom s podporou vládnej strany. Ponaučenie? Nemôžeme chcieť zmenu nášho osudu, keď nevyužijeme ani naše politické práva, garantované ústavou. Treba však skonštatovať, že obecné orgány v úzkej spolupráci s občianskymi združeniami a obetavými občanmi obce pracovali naplno, vďaka čomu sa u nás nezastavil rozvoj – keď nič iné nespomeniem, tak aspoň krásne centrum obce, kde okrem obnovy sochy Svätého Floriána sa podarilo vybudovať krásny parčík, alebo zrážkový kanál na Škôlkarskej ulici.

- Ktoré zmeny a aktivity považujete za najdôležitejšie v obci Štvrtek na Ostrove v uplynulom období, a ktoré sú podľa vás tie oblasti života obce, ktoré by si zaslúžili väčšiu pozornosť?

Róbert Németh: Okrem úplnej rekonštrukcie našej materskej školy všetky vytýčené ciele, odsúhlasené plány sa nám podarilo dotiahnuť do konca. Ba, mňa obzvlášť teší,

že z príležitosti okrúhleho výročia nášho dobrovoľného hasičského zboru sa nám podarilo obnoviť sochu Svätého Floriána a vybudovať okolo nej maličký park. Som tiež hrdý na to, že v ťažkých časoch sa nám podarilo opraviť strechu kultúrneho domu, a zrekonštruovať v ňom malú zasadačku, ktorá sa tak stala príjemným miestom na stretnutia našich občianskych združení.

Rita Tomanovičová: Je možné, že ľudia sú menej vnímaví voči menším zmenám, ale ja som toho názoru, že tieto malé krôčiky v rozvoji obce niekedy znamenajú viac, ako dlhotrvajúce veľké investície, ktoré sú aj finančne náročné. V každom prípade treba povedať, že momentálne obec ani nemá možnosti na také investície. Čo mi jednoznačne chýba v našej obci, to je zdravotné stredisko a lekáreň – ale budíme optimisti!

Anaklét Nagy: Žijeme krízové časy, finančné zdroje na rozvojové aktivity nechýbajú len štátu, ale aj obciam, teda aj našej samospráve. Myslím si preto, že sme nezameškali nič podstatné, obec sa rozvíja primeraným tempom, ba, keď bolo treba – ako po letnej „veľkej vode“ -, našli sme aj dodatočné zdroje na vybudovanie zrážkového kanálu okolo materskej školy a v príľahlej ulici.

Ludovít Puss: Vďaka obozretnej hospodárskej politike orgánov miestnej samosprávy situácia v našej obci sa mi javí lepšia, ako celožltátna, preto sme schopní zabezpečiť udržateľný rozvoj, na čo sú pekné príklady, ako je obnovené centrum dediny, modernizácia cintorína a miestneho štadióna. Zarmúti ma akurát, že sa nám nepodarilo obnoviť materskú školu a zrekonštruovať celý kultúrny dom, ale verím, že v budúcom roku sa objavia výzvy, ktoré nám dajú možnosť získať nenávratné finančné zdroje z rôznych fondov, a môžeme dosiahnuť náš spoločný cieľ aj v spomínaných prípadoch.

Karol Kállay: V priebehu celého roka pracovala naša samospráva za ťažkých finančných podmienok. Našou prioritou bola konsolidácia rozpočtu obce vrátane prijímania úsporných opatrení, aby sa neznížila úroveň služieb poskytovaných občanom. Ich hodnotenie však prenechávam občanom, podotýkam len to, že všetko čo sme urobili, dosiahli sme bez zadĺženia našej obce. Čo osobne postrádam najviac? Chýbajúce fi-

nančné prostriedky na veľké investície, ktoré naša obec potrebuje, a to na komplexnú rekonštrukciu budovy materskej školy, kultúrneho domu a verejného osvetlenia.

Alžbeta Verébová: Vidím ohľadne tejto otázky určité protirečenia: napriek ťažkostiam môžeme povedať, že rozvoj obce je viditeľný – centrum dediny, cintorín, športový areál, budova starej školy boli obnovené, modernizované -, s kultúrnym domom a materskou školou, čo je mojou srdcovou záležitosťou však musíme čakať, nemali sme ani možnosť žiadať o nenávratnú podporu. Mali sme v obci mnohé vynikajúce podujatia, ale neuskutočnili sa ani tradičné bály, čo znamená, že ľudia nemajú peniaze už ani na neformálne stretnutia a zábavu, čo určite nie je dobré.

Ferenc Kiss: V predošlej odpovedi som už spomenul niektoré úspešné akcie, škoda, že v dôsledku krízy sme nemali možnosť uskutočniť niektoré väčšie projekty. Ale to musí pochopiť každý seriózne uvažujúci človek. Osobne by som sa však rád poďakoval za trpezlivosť všetkým občanom, ktorým prestavba budovy starej školy robila nepríjemnosti. Verím, že obnovená budova je hodná zašlej slávy a krásy, a preto nám všetci odpustia za spôsobené problémy. Rád by som oznámil zároveň, že Méreyho občianske združenie plánuje slávnostné otvorenie podnikateľského inkubátora v budove vo februári budúceho roku, ale podnikatelia, ktorí chcú využiť jeho služby, môžu sa hlásiť už teraz, a pevne verím, že prispejeme k rozvoju ich aktivít.

- Na základe skúseností z uplynulého obdobia čo očakávate od nového roka, čo želáte príbuzným a známym, občanom obce?

Róbert Németh: Nie som optimista, čo sa týka blízkej budúcnosti, nasledujúce mesiace v oblasti hospodárskeho života štátu vidím dosť čierne. Napriek tomu – alebo práve preto – želim osobné úspechy všetkým známym, občanom obce, a tiež to, aby nový rok im priniesol vnútorné upokojenie.

Rita Tomanovičová: Šťastný a úspešný nový rok želim mojim blízkym, priateľom, známym a všetkým občanom našej obce. Nemôžem nevyzdvihnúť to najpotrebnej-

šie, teda dobré zdravie. Verte, nie je bohapustou a ošúchanou frárou to, že v živote človeka najdôležitejšie je dobré zdravie

Anaklét Nagy: Na rok 2014 želim všetkým, aby mali dost sily a vytrvalosť na uskutočnenie vlastných cieľov, zároveň im želim, aby sa im naplnili všetky túžby a sny. Alebo – ako sa hovorí –: nový rok spokojný, šťastlivý a hojný!

Ludovít Puss: Slovensko má otvorené trhové hospodárstvo – čo je niekedy dobré, inokedy však nie. Ja verím, že v roku 2014 sa preváži tá dobrá stránka tejto otvorenosti, že veľké hospodárstva Európy znovu budú razantnejšie rásť a potiahnu aj slovenskú ekonomiku – čo bude mať dobrý vplyv aj na spoločnosť, teda pociťia to aj obyčajní ľudia. Toto želim občanom našej obce. A ešte aj dobré zdravie. Veď je pravda, že ak zdravie slúži, všetky ostatné problémy sa dajú riešiť.

Karol Kállay: Dúfam, že sa nám podarí udržať úroveň služieb občanom, prípadne rozšíriť ponuky verejnej služby v našej obci, zároveň verím, že sa nám podarí aspoň z časti realizovať už spomínané investičné akcie. S touto vierou želim všetkým našim spoluobčanom radostné, pokojné vianočné sviatky a v novom roku pevné zdravie, šťastie, veľa pracovných a osobných úspechov.

Alžbeta Verébová: Želim našim spoluobčanom veľa optimizmu, takú spoločenskú náladu, v ktorej sa znova otvoria srdcia nás všetkých a nájdeme si cestu jeden k druhému. A navyše k tomu: želim veľa zdravia, šťastia a osobných úspechov - nám všetkým.

Ferenc Kiss: Pre politikov sme zaujímaví vtedy, keď potrebujú naše hlasy. To znamená, že ak chceme napredovať, môžeme sa spoľahnúť len sami na seba. A teda: dúfajme, že v novom programovacom období EÚ budú aj také výzvy, ktoré vyhovujú našim cieľom a urobme spoločne všetko preto, aby sme boli úspešní pri čerpaní rôznych fondov, pomocou ktorých potom uskutočníme naše plány, už spomenuté väčšie investície. V tejto viere želim láskyplné a šťastné sviatky a dobré zdravie v novom roku, čo je obrovským pokladom pre všetkých v našom stresovými situáciami plnom svete.

Spracoval: Sándor Neszméri